

# РЕШЕНИЕ

№ 19032

гр. София, 20.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ**, в публично заседа.е на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА  
като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20221110171254 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищцата Б. Д., извършено със заповед № 0002/08.12.2022 г.

Твърди се в исковата молба, че по силата на трудов договор № 00230/24.03.2022 г. между стрА.те е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е заемала длъжността „сервитьор“ в „Пърленките“ ООД, като със заповед № 0002/08.12.2022 г., издадена от управителя на дружеството Веселин В., на ищцата е наложено дисциплинарно наказА.е „уволнение“. Поддържа се, че не са били осъществени сочените в заповедта за уволнение нарушения на трудовата дисциплина. Сочи, че заповедта не е мотивирана съгласно чл. 195, ал. 1 КТ, тъй като не е посочен начин на извършване на нарушенията и причинната връзка с описа.я резултат. Признава, че след 13.10.2022г. Д. не се е явявала на работа, защото е била фактически отстранена от работа от управителя на дружеството. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал в законоустановения срок писмен отговор на исковата молба, в който оспорва предявения иск, като поддържа, че е спазил процедурата по налагане на дисциплинарното наказА.е, като е изпълнил задълженията си по чл.193 КТ и от ищцата са изискА. обяснения, че дисциплинарното наказА.е е наложено в срока по чл.194 КТ. Счита, че заповедта е мотивирана според изисквА.ята на чл. 195 КТ, както и че тежестта на наложеното наказА.е е съобразена с критериите на чл. 189 КТ. Оспорва твърдението, че Д. е била отстранена от работа на 13.10.2022г. Претендира разноски.

Съдът обсъди доводите на стрА.те и като прецени, по реда на чл. 235 от ГПК, събрА.те по делото доказателства, приема за установено следното:

Иск с правно основА.е чл.344 ал.1 т.1 от КТ

Не е спорно между стрА.те, а и се установява от трудов договор №00230/24.03.2022г., че между същите е съществувало трудово правоотношение, по което ищцата е заемала

длъжност „сервитьор“ при ответника.

Със заповед № 0002/08.12.2022г. на управителя на ответното дружество е прекратено трудовото правоотношение на ищцата на основА.е чл.330 ал.2 т.6 от КТ - с налагане на дисциплинарно наказА.е „уволнение“.

Доколкото разпоредбата на чл.194 от КТ е императивна и съдът дори и без направено възражение следи за спазването на сроковете служебно, то в настоящия случай констатира, че не е налице нарушение от страна на работодателя при издаването на заповедта за дисциплинарно уволнение и същата е издадена именно в изискуемите срокове: дисциплинарното наказА.е се счита наложено от датата на връчване на заповедта, а именно – 08.12.2022г. /л. 10-11 от делото/, дисциплинарните нарушения, които се сочи ищцата да е извършила са за периода 29.08-18.09.2022г. Разпоредбата на чл.194 ал.1 от КТ посочва като начален момент, от който започва да тече срокът за налагане на дисциплинарно наказА.е - узнаването му от работодателя, в настоящия случай това е станало на 13.10.2022г., /когато е започнала проверка от страна на работодателя/, като същият е началният момент, от който е започнал да тече срок и за другото нарушение на трудовата дисциплина – неявяването на ищцата на работа след 13.10.2022 г., съответно към датата на издаване на заповедта респ. връчването ѝ не е изтекъл 2-месечния срок и съответно 1- годишния от момента на извършването на нарушенията.

В случая заповедта за налагане на дисциплинарно наказА.е и прекратяване на трудовото правоотношение е издадена от компетентно лице, т.е заповедта е издадена от лице, в кръга на неговите правомощия, в рамките на предвидените в чл. 194 КТ срокове, при изискване обяснения на ищцата /предходна покана чрез ЧСИ, получена от ищцата на 26.11.2022г. – л. 53 от делото/ като е достатъчно обясненията да бъдат поискА. от работодателя. Заповедта е връчена по надлежния ред на ищцата на 08.12.2022г., от когато би следвало да е породила и действие – прекратяване на трудовото правоотношение.

При прекратяване на трудово правоотношение немотивираността на заповедта, липсата на фактически и правни основА.я посочени в нея или протИ.речието между тях, както и нарушаване на процедурата по налагане на наказА.ето, са самостоятелно основА.е обуславящо незаконността на уволнението.

В случая трудовото правоотношение е прекратено на основА.е чл.330 ал.2 т.6 от КТ, т.е. поради изчерпателно изброени в закона юридически факти, възникнали след сключване на трудовия договор и което е основА.е за прекратяване на трудовото правоотношение от т.нар. виновни състави, т.е. предполагат вината на работника или служителя за преустановяване на трудовоправната връзка - в случая поради налагане на наказА.е „уволнение“.

Като нарушение на трудовата дисциплина е посочено: чл.190 ал.1 т.2 от КТ, а именно неявяване на работа в периода 13.10.2022 г. – 31.10.2022 г., както и чл. 187, ал. 1, т. 8 и т. 9 КТ. /За пълнота следва да се посочи, че съгласно постановено по реда на чл.290 от ГПК решение № 105 от 11.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4992/2013 г., III г. о., ГК на ВКС преценка законността на дисциплинарното уволнение съдът извежда вида на дисциплинарното нарушение от неговите обективни признаци, посочени в мотивите на заповедта за уволнение и преценява дали събрА.те по делото доказателства установяват фактическия състав на визираното в мотивите нарушение, като без значение е посочената в заповедта законова квалификация на дисциплинарното нарушение. При протИ.речие между тази квалификация като цифрово изражение и посочените в мотивите на заповедта обстоятелства, меродавно е нарушението, което може да се изведе въз основа на тези обстоятелства/.

Не е спорно между стрА.те обстоятелството, че ищцата не се е явявала на работа на посочените в заповедта за налагане на дисциплинарно уволнение дни.

Ищцата претендира, че не се е явявала на работа след датата 13.10.2022г., когато е била фактически отстранена/уволнена от управителя на дружеството.

На първо място следва да се посочи, че това твърдение остава недоказано. Съдът приема за установено обратното, а именно, че ищцата Боголюбa Д. не е била нито отстранена, нито възпрепятствана да се яви на работа на датата 13.10.2022г., а също и не е била фактически „уволнена“, както твърди. Горното се констатира след анализ на доказателствената съвкупност по делото, а именно, показА.ята на свидетелите, приложена вайбър кореспонденция, протоколи за удостоверяване неявяването на работа, както и самите твърдения на ищцата. Съдът дава вяра и на показА.ята на св. В.а в тази им част, въпреки че същата като съпруга на управителя на дружеството-работодател е заинтересована от изхода на делото, тъй като сведенията дадени от нея съответстват на останалия доказателствен материал по делото.

Свидетелката Стоилова казва, че на 13.10.2022г. Боголюбa Д. е изработила нейната половинка от деня и си е тръгнала, което се е случило след спор относно настъпило „недоразумение“ за направени отстъпки по-големи от обичайните. Същата обяснява как на 13.10.2022г. след установения случай с направена неследваща се отстъпка на клиент не е имало скандал между Боголюбa Д. и управителя на дружеството-работодател Веселин В., а тя е продължила да работи. Тази фактическа обстановка не се опровергава по никакъв начин от показА.ята на св. Карабельова и В.а. Действително свидетелят Вътов твърди, че на датата 13.10.2022г. е възникнал скандал между Боголюбa Д. и Веселин В., в който са били отправяни обиди към ищцата, но не сочи същата да е била отстранена от работното си място по този повод. Още повече съдът не кредитира показА.ята на свидетеля в тази им част, тъй като те си протИ.речат пряко с приетият за контрол на същите Протокол за разпит на свидетел по досъдебно производство № 15323/2023г. по описа на СРП, където той казва, че не е запознат със случая от 13.10.2022г. и не знае какво точно се е случило тогава. Също така съдът отчита, че същият е заинтересован от изхода на делото, като част от служителите, които са напуснали оргА.зирано и самоволно работното си място след 13.10.2022г., поради което са били по-късно уволнени. Установява се, че между ищцата и управителя на дружеството В. на същата дата е бил проведен телефонен разговор, по време на който са били поискА. обяснения във връзка с направени неследващи се отстъпки. Няма данни Боголюбa Д. да е била „уволнена“ чрез този разговор или да е било заявено да не се явява на работа на следващия ден. Напротив, има данни, че ищцата е била поканена изрично да се яви на следващата сутрин, за да даде обяснения по случая. Единствено до известна степен протИ.речиви с гореописаната обстановка са показА.ята на св. Карабельова, която сочи, че Веселин В. е разговарял на висок тон по телефона с Боголюбa Д.. Въпреки това свидетелката не сочи конкретни негови думи или изрази, и най-вече такива свързА. с уволнение или относно явяване на ищцата на работа на следващия ден.

От гореописА.те доказателства се извежда единствено, че Боголюбa Д. не се е явявала на работа в периода от 13.10.2022 г. – 31.10.2022 г., както е записано и в заповедта за уволнение. Както се спомена по-горе няма данни същата да е била възпрепятствана от работодателя да се яви на работното си място. Следва да се добави, че задължението на работника да се явява на работа, предвидено в чл. 126, ал. 1, т. 1 КТ не отпада при извършено устно уволнение, както счита ищцата. Независимо от дадени от работодателя разпореждА.я и устни уговорки работникът е длъжен да се яви на работното си място преди началото на работното време, докато не бъде уволнен по законоустановения ред с писмен акт. При установяване на обратното, а именно неявяване на работника на работа без основА.е, несъмнено е налице нарушение на трудовата дисциплина.

Следователно при установеност по несъмнен начин на описаното в заповед №

0002/08.12.2022г. нарушение от страна на ищцата и като взе предвид, че при основа.ето за уволнение по чл. 190, т. 2 КТ не следва да се съобразява тежестта на нарушението, съдът счита, че работодателят законосъобразно е прекратил трудовото правоотношение с налагане на дисциплинарно наказА.е - уволнение.

Не е необходимо да са налице останалите основа.я за налагане на дисциплинарно наказА.е, доколкото едното нарушение, обусловило налагането на най-тежкото наказА.е за нарушаване на трудовата дисциплина, е установено безспорно, т.е. дори и да се приеме, че липсва друго нарушение, така извършеното уволнение не би било незаконосъобразно.

Въпреки това за пълнота съдът ще се произнесе по останалите основа.я за уволнение по чл. 190, ал. 1, т. 4 и т. 7 КТ. Тези основа.я се изразяват в едно и също поведение на служителката, а именно присвояване на средства от работодателя. Като мехА.зъм работодателят е посочил записване в електронна система на предоставени неследващи се отстъпки на клиенти и присвояване на разлика от Боголюбa Д.. Като съобрази доказателствата, събрА. по делото, съдът намира, че тези обстоятелства не са били доказА. в условията на пълно и главно доказване, каквото е необходимо за приемането им за установени. От изготвената съдебно видеотехническа експертиза единствено се извежда, че Боголюбa Д. е изпълнявала задълженията си като сервитьор, като е прибираща платени от клиенти суми за покриване на сметките им. От изготвената съдебно софтуернотехническа експертиза се установява, че за процесния период в изследваната система, ползвана от дружеството, са въведени отстъпки в общ размер от 9391,40 лв., като обаче, не се констатира лицето, което е въвеждало данните за направени отстъпки. В констативно-съобразителната част на експертизата е посочено, че до м. октомври 2021г. всеки един сервитьор е използвал собствен акаунт и карта, чрез който е вкарвал съответната поръчка в програмата /ЯНАК/ и при нейното приключване е издавал касов бон. От началото на месец ноември 2021г., обаче, всички сервитьори са работели през един акаунт, което прави невъзможно установяването чрез тази експертиза на лицето, въвело констатира.те отстъпки.

Свидетелските показА.я в тази насока са протИ.речиви и нееднозначни, още повече не се явяват първични, доколкото нито един от свидетелите не е наблюдавал пряко гореописаното поведение от страна на работника.

Единствено би могло да се приеме, че има достатъчно данни за въвеждане на отстъпка от 90% от ищцата във връзка с издаден фискален бон от 13.10.2022г. за сумата от 8,62 лв. Видно от извадка на фискалния бон и разписката към него в съдебно софтуернотехническата експертиза е, че за тази сметка е била направена отстъпка в размер на 90 %, на която като съставител е посочен – „Буба“, вероятно ищцата Боголюбa Д.. Същото може да се изведе и от показА.ята на свидетелите Стоилова и В.а, както и от изготвената съдебно видеотехническа експертиза. Въпреки това съдът съобразява факта, на първо място, че всички служители ползват един акаунт в програмния продукт на работодателя, поради което, както се посочи по-горе, въвеждането на отстъпката е възможно да е извършено от друго лице. На следващо място, възможно е еднократното въвеждане на отстъпка от 90% да е погрешка, като сочат и свидетелите Стоилова и Вътoв. На последно място, дори да се приеме за установено, че Боголюбa Д. еднократно е нарушила трудовата дисциплина чрез тези си действия, съдът счита, че тежестта на нарушението не би била достатъчна за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказА.е – уволнение.

По тези съображения съдът намира, предявения иск за неоснователен и като такъв следва да се отхвърли.

#### Относно разноските

При този изход на спора, разноски се дължат само на ответника, като с оглед изхода

на делото и разпоредбата на чл.78 ал.3 от ГПК му се следват разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева /за плащането на които са представени доказателства – л. 221 и л. 222 от делото/, както и за депозити за вещи лица в общ размер на 750 лева.

На ищцата разноси не се следват.

Така мотивиран, Софийският районен съд

## РЕШИ:

**ОТХВЪРЛЯ** предявения от **Б. Г. Д.** с ЕГН: \*\*\*\*\* и с адрес: с. Горни Богоров, ул. „Христо Ботев“ № 69 обл. София, и със съдебен адрес: гр. София, бул. Витоша № 1, ет.1, чрез мл. адв. К. Х. иск с правна квалификация **чл.344 ал.1 т.1 от КТ** срещу **„ПЪРЛЕНКИТЕ“ ООД** с ЕИК: 204514442 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Панчарево, ул. Шуманец №2 и със съдебен адрес: гр. София, ул. Димитър Петков № 111-113, ет.2, офис 2, за признаване на извършеното със заповед № 0002/08.12.2022г. прекратяване на трудовото ѝ правоотношение за незаконно.

**ОСЪЖДА** **Б. Г. Д.** с ЕГН: \*\*\*\*\* и с адрес: с. Горни Богоров, ул. „Христо Ботев“ № 69 обл. София, и със съдебен адрес: гр. София, бул. Витоша № 1, ет.1 да заплати на **„ПЪРЛЕНКИТЕ“ ООД** с ЕИК: 204514442 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Панчарево, ул. Шуманец №2 и със съдебен адрес: гр. София, ул. Димитър Петков № 111-113, ет.2, офис 2 на основа.е **чл.78 ал.3 от ГПК** сумата от **2750,00 лв.** /две хиляди седемстотин и петдесет лева/ - разноси по делото.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на стрА.те пред Софийски градски съд.

*Препис от решението да се връчи на стрА.те.*

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_